

SINAN YAŞAR

KUÇUK TOPLAYICININ
BÜYÜK MACERASI

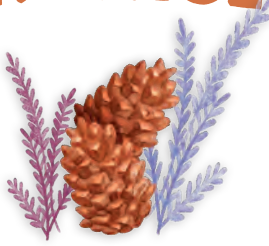
RESİMLEYEN:
Elif Sakallı

tudem

SİNAN YAŞAR

KUÇUK TOPLAYICININ
BÜYÜK MACERASI

KÜÇÜK TOPLAYICININ BÜYÜK MACERASI

© 2022, Tudem Eğitim Hizmetleri San. Tic. AŞ
1476/1 Sok. No:10/51 Alsancak-Konak/İZMİR

YAZAR: Sinan Yaşar
RESİMLEYEN: Elif Sakallı
EDİTÖR: Ümit Mutlu
DÜZELTİ: Burhan Düzçay
KAPAK TASARIMI: Burak Tuna
GRAFİK UYGULAMA: Nilgün Koç

BASKI VE CİLT: Ertem Basım Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti.
Başkent Organize San. Bölgesi 22 Cad. No:6 Malhköy, Temelli/Ankara
Tel: 0312 284 18 14

Birinci Baskı: Mayıs 2022 (5000 adet)

ISBN: 978-605-285-495-2

Yayınevi sertifika no: 45041

Matbaa sertifika no: 48083

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, telif hakkı sahibinin önceden yazılı izni olmaksızın tekrar üretilemez, bir erişim sisteminde tutulamaz, herhangi bir biçimde elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt ya da diğer yollarla iletilemez.

SİNAN YAŞAR

KUÇUK TOPLAYICININ
BÜYÜK MACERASI

Sinan Yaşar

1987 yılında Eskişehir’de doğdu. Gazi Üniversitesi Sınıf Öğretmenliği Bölümünden mezun olduktan sonra 2009 yılında İstanbul’da devlet okullarında öğretmenlik yaptı. Yazı hayatına büyükler için öyküler yazarak başladı. Çalışmaları çeşitli dergilerde yayımlandı. 2016 yılından beri çocuklar için kitaplar yazıyor. Kitap okumayı çok seven bir çocuk babası.

Dostum Fuat Ömer Altay’a...

Bölümler

Buruk Bir Doğum Günü	9
Kayıp Kediler	15
“Onlardan Ayrılamam...”	24
Tuhaf Bir Adam	32
Kütüphane	40
Taco'nun Yavruları	46
Bahçedeki Gizem	56
Cebimdeki Taş	63
Yeni Bir Dünya Mümkün mü?	71
Karar Zamanı	78

İnsanlar ve ağaçlar, bir zamanlar arkadaşlılar.

- Hayao Miyazaki

Değişikliği önce kuşlar fark etti.

Göç yollarını değiştirdiler. Ama başka yöne gitmenin de faydası olmadığını anladıklarında, oldukları yerde kaldılar. Sonra kaplumbağalar anladı bir şeylerin ters gittiğini. Kabuklarından daha az çıkar oldular. Kaplumbağalardan sonra arılar farkına vardı durumun. Peteklerini bir an önce dokudular. Balıkların dünyadan haberi olmadığını mı düşünüyorsunuz? Onlar da çabucak kavradılar olan biteni, daha derinlere yüzdüler. Yere en yakın ve en bağlı canlılar, böcekler bile gecikmedi felaketi kavramakta. Yuvalarını genişlettiler.

Neler olduğunu anlamayan hiçbir hayvan kalmadığında, vakit artık çok geçti. Gök kızışmış, havalar aşırı ısınmış, mevsimler değişmişti. Toz fırtınaları ve çamur yağmurları her geçen gün artıyordu.

Ağaçlar yapraklarını döküyor fakat çiçek açmıyordu. Ekilen buğdaylar boy vermiyordu. Kazılan topraktan patates çıkmıyor, besin bulamayan yer altı canlıları sürüler hâlinde dışarı çıkıp yiyecek arıyordu. Diğer hayvanlar da onları avlıyordu...

Birinci Bölüm

Buruk Bir Doğum Günü

O gün 29 Aralık'tı. Doğum günüm. On yaşımı doldurmuş-tum. Mutlu bir hayatım olmuştu. Fakat yeni yaşımdan on iki gün önce kaderin çarkı ters yöne dönmeye başlamıştı: Babamın işine son vermişlerdi. Borçlarımız da epey birik-mişti. Bu yüzden evimizi satmaya karar vermiştik.

Evimizin üst katında, merdiven korkuluklarından ba-caklarımı sarkıtmış oturuyordum ve alt kattaki insanlara odaları dolaştıran babamı izliyordum. Yüzündeki mutsuz-luğun resmini çizebilseydim beni daha iyi anlardınız.

Annemse mutfakta doğum günüm için bir şeyler hazır-lıyor, göz ucuyla da evimizi gezenleri izliyordu. Onlar bu kadar mutsuzken beni eğlendirmek zorunda olmaları ca-nımın bir kat daha sıkılmasına sebep oluyordu. Ne kadar ısrar etsem de kutlamadan vazgeçirememiştim.

“Hiç değilse hediye almayın,” demiştim ama o da sonuç vermemişti. Evimizin parasıyla borçlarımızı kapattıktan sonra bir miktar paramız kalacaktı. Endişe etmemeliy-mişim.

Fakat ediyordum.

Aslında odalardan, kapılardan, duvarlardan ya da her basamağı ayrı bir melodiyile gıcırdayan merdivenlerimizden ayrılmak zor olmayacaktı. Beni asıl yıpratana, doğduğumdan beri aynı sokakta yaşadığım dostlarımdan ayrılmaktı.

Size biraz onlardan bahsetmek isterim.

Biz üç arkadaşız. Duygu, Bilge ve ben Kahraman. Aynı yaşıyız. Evlerimiz bile yan yanadır. Neşelerimiz ve acılarımız ortaktır. Birimizin eline kıymık batsa üçümüzün de canı yanar. Odalarımız evlerimizin üst katındadır, pencerelerden birbirimizi görebiliriz.

Bilge'nin babası elektrikçi; üç evin de pencerelerinden bir tel çekerek bize bir telefon sistemi kurdu. Sadece üçümüzün haberleşebileceği bir hattımız var yani. Bu sayede

odamda sanki iki kardeşimle yaşıyor gibiyim. Her akşam, bir süre konuşmadan uyumayız.

Duygu, ismi gibi duygusaldır. En yufka yürekliyiz odur. Taşınacağımızı öğrendiği günden beri suratı beş karış. Bilge'ye her zaman mantığını kullanır. Örneğin o da içten içe üzülüyor ama kötü haberi aldığından beri beni teselli etmeye çalışıyor. Bense aramızdaki en uçarı kişiyim. Hiçbir şeyden kolay kolay korkmam ve macerayı çok severim.

O akşam, odamda son kez toplanacaktık.

Babam, evi alacak kişilerin elini sıktıktan

sonra onları uğurladı ve kapıyı kapattı. Arkasını döndüğünde bakışlarını yukarı çevirdi, göz göze geldik. Asık suratını usta bir tiyatro oyuncusu gibi saniyeler içinde dünyanın en umutlu yüzüne çevirdi. Üzüldüğümü belli etmek için ben de öyle yaptım ve göz kırptım. Sonra odama geçtim ve dev koleksiyonumu izlemeye başladım.

Tabii ya, koleksiyonum... Beni iyice tanımanız için koleksiyonumdan da bahsetmem gerekiyor. İnsanların her gün üstüne basıp geçtiği, güzelliğinin farkına varmadığı doğamıza ait parçaları cam kavanozlarda biriktiriyorum. Kozalaklar, deniz kabukları, toprak, buğday, tohum, yaprak, kurumuş çiçek ve meyveler... Tabiata ait aklınıza ne gelirse, odamdaki küçük cam kavanozlarda mevcut. Rüzgârı ve deniz suyunu bile bulabilirsiniz. Odamdan çıkılan taraçayı da annemin yardımıyla bahçeye çevirmiştım. Çilekler, domatesler, naneler; toprağın altında yaşayan böcekler, solucanlar...

Yani odam tam anlamıyla bir doğal yaşam alanıydı.

Sadece bir şeyi toplayamıyordum, çünkü onu kavanozun içinde tutmak imkânsızdı: gökkuşağının renklerini!

Kasabımızdaki insanlar hayatı o kadar hızlı yaşıyorlar ki koşturmaktan, işe gitmekten, plan yapmaktan tüm güzellikleri ıskalıyorlar. Bense tüm bunları biriktirip bir müze açmak istiyorum. Hiç değilse, bana ait bir müze... Kimse görmese de olur.

Şenlik vakti gelmiş, bahçemize masalar kurulmuş, süsler asılmıştı. Doğum günümü ilk kez bahçede kutlayacaktım. Kış ortasında bu kadar sıcak bir hava, sadece benim değil ülkedeki tüm insanların dikkatini çekiyordu. Davetliler güneşin batışıyla aynı hızda evimize akıyor ve eksikleri tamamlıyordu. Havada daha önce hiç görmediğim bir kızılık vardı.

Son kişi de geldiğinde mumlar yakıldı ve alkışlar koptu. Büyük bir iştahla herkes tabakları sıyırdı. Sonra hareketlilik başladı.

Küçük çocuklar sağa sola koşturup düşüyor; bu durumda devreye görünmez kahramanları, yani abileri ve ablaları giriyor ve ellerinden tutup onları kaldırıyor. Babalar dünyanın en önemli konusunu konuşur gibi, kimi zaman öfkeli kimi zamansa aşırı kahkahalı sohbetlerine devam ediyordu.

Saatler böyle akarken biz üç kafadar, aşağıdaki cümbüşü izleyip balkonda sessizce oturuyorduk. Ayrılık yaklaşıyordu ve yeni yaşıma sevinecek kadar bile zamanımız yoktu.

SİNAN YAŞAR

KÜÇÜK TOPLAYICININ BÜYÜK MACERASI

Duygu, Bilge ve Kahraman. Küçük bir kasabanın üç küçük sakini. Hayatlarına her zamanki gibi devam etmek en büyük arzuları, fakat değişimler yaklaşırken bunu sağlamak pek kolay değil. Üstelik önlerinde büyük bir tehlike var: yaklaşan tuhaf rüzgârların, yaşamakta güçlük çeken hayvanların, bozulmakta olan iklimin çığılı ve bu konuda yapılabileceklerin sınırı...

Sinan Yaşar, *Küçük Toplayıcının Büyük Macerası*'nda çocukluğun en güzel günlerini yansıtırken bir yandan da çevre sorunlarını odağına alarak, yaklaşan tehlikeye dikkat çekiyor.

"İnsanlar havadaki nemin, topraktaki çimenin, ağaçtaki kirazın ve esen rüzgârın sahibi olamayacaklarını bu şartlarda bile anlamıyordu. İnsanlar her şeyi satın alabileceğini sanıyordu..."

ISBN: 978-605-285-495-2

9 786052 854952

tudem.com

tudemyayingrubu